

16/6/93 מ. 33

לפני 33 שנים הטעירה רות בן דוד הגיורת המורשת את המגינה, בשותפה את הילד יוסלה שוחמאנבר אחר כך נישאה למוהיג "גטורי קרטא" המכונה רבי עמרם בלוי הקיש שמאה שעריהם רעשה. משע שנים היתה אשתו של מוהיג, היא מאטערת שלא

ילדה לו יודש, שהייתה בת לפעלה מחמשים הפליה את ולדה שהרתה מרבי עמרם בלוי היא נשארה קיאונית כפי שהיתה, שונאת את המדינה, מהכה למשיח. אשה עוד יפה שנאותה לציונות מוליכה אותה לא פעם אל מדינות ערבה. היא גושאת דרכון בלגיה, לפעמים דרכון ארצפטיה. לא לא כולם יודעים שהיא יהודיה, פעם קראו להמאדיין לוטס פירידי. הערבים אהבו את בעלה, הוא היה להם מליץ ישור גדול. עד היום, היא אומרת, השם שלו פוחח לה שעדרים. היא מרחמת על הערבים, הישראלים בעיניה, הם רעים וחתאים ואקזרים.

היא מושיטה אצבע מאשימה כלפי המדינה ושאלת : תראו מה עשו לבנוזן? היתי אז אמריקת ואספה תרומות בשבייל עגיימ, ושמתי על כל הזועות שעשיתם. כמה נשים הולו וילדיהם הרגתם. גורא, בשבייל מהז היא שואלה. ביקרתי לאחורה לבנוזן וראיתי את ההרס והחורבן. רק עיניים גדולות יש להם. רואין עוד ועוד. עושים כל הזמן פרובו-קזיות. טרוון ה"בוצ'ר" עשה בפרובוקציות. מה אתם חשבים, הפלסטינים לומדים מככם הכל. לומדים להיות טרוריסטים ממשם. בטירור התחיל אל היהודים, לא אצל הערבים מי היה בגין? הוא היה טרוריסט וזרותינסקי הרבה של בגין אמר לקחת הכל. ושמיר לא היה טרוריסט, הלווא הוא הרבה את חבריו הטוב בלבד לעדי בחולות ראשון לציון. רמי עשה את השבח בידך יאטיין? זה איז לפנוי שאותם מושימים, הסתכלו קודם על עצםם בראי... .

את ערפאתה פגשה לפני המלחמה לבנוזן. היא בא המשרד בבירות, לדבריה, היה אדייב מאוד. לא, הוא לא לחץ את ידה. היא אומרת שידע שאינה מושיטה יד לגברים. שעה ארכחה ישבו ודברו על דא ועל הא, ומעל טסו מטוטלים ישראלים. אמרתי לו, אופרת רות בלוי, שני מביבה את אש"ף, גם אני היתי באירועי החברת מהרתת. אחר כך דברו על טירור בלוי אמרה לערפאת שטירור נגד נשים וילדים לא יועיל. היא אומרת ש ערפאת הצדק אותה. היא תתרשם שהוא איש נחמד מאוד. אבל לא באירועי ובעל עקרונות הוא עשה עלי הרושט של איש לא ציב... .

אחר כך הרכה לראות את הפלסטינים במתחום. היא אומרת שבכתה, זה הזריר לה לדבריה את חמי הנזירים של עם ישראל: אנשים בלי בית, בלי אرض, היא שבעה לשים לדבר קץ... .

בלוי: "הציוגים מציריים את דמותו של הערבי באורה מסולפת. הוא לא אוירוב העם היהודי. המכיד היהודי והערבי היו בשלום. עש שבאו הבריטים והציוגים וזרעו פירוד וشنאה ביניהם. הערבים לא לקחו כלום מהיהודים. היהודים יכולים להיות אחט בשלום אסוד לנשל אותם. זה לא צודק טולע/טולע. אם היהודים יפסיקו את המעשים הרעים. גם הפלסטינים יפסיקו. אני רוצה שהעם שלי יעשה רק דברים טובים, שהיה עם הבן טוב, בעולם. אהבה זה רפואה בשבייל כל העולם כולה, אם היהודים יחו ייחד עם הפלстиינים, יהיה להם טוב יהיה מבסוטוים יחד שם ירחתם.

מדרגות אבן ארכות מוליכות את ביתה בbatis אונגרית (מאה שערים) שורות שורות של גנים, אבן מסותחתה. ישנה מאוד קרה מלכובית, בימי אלה של תחילת דצמבר הקול צובט בלחים.

המרפסות בbatis אונגרית לא נימרות לעולם. הלא מרופאות אבן ישנה. מן המוקים החלודים גמחאיים חוטי כביסה אל הבניינים שנגדי. הכתמים תלויים מעל לרוחבות. בכלל שומרי החומות קוראין בניגון את פרשת אשבע יושב יעקב.

רות בלוי היה באנ לפנֵי שנשאה, לדבי עמרם בלוי, היא זוכרת שהכל היה שחדר חלוד ומטולא בקדושים ובולוחת פה. היא התפעלה מהדלות ומהאור האביבי של האשנדים. היא אומרת שחמה את השכינה הוטרחת בכל בית ובכל פנה..

מאז היא אומרת לא השתגה דבר. הזמן במאה שערים כמו עוצר מלכת. נשים עותם שחדריהם גברים עטורי זקנים ופיאות ילדים מבוגרים כתפיות מדברים יידיש. תמיד ממהרים רצים, העיגלים משוטות. רות בלוי אומרת שכולם משובים על אלקים.

באנ בטבורה של מאה שערים מצאה את אהבה נפשה אהבת חייה: אלמן בן 65 אב לעשרה, קיזובי קנא. היא גיורת מצרפת בת 45, גרושה ואם לבן. באחד הימים, באח לתרגם לעמרם בלוי מכתבים לזרפתית, היא אומרת שהתפעלה ממנה. קולו היה חזק ויפה, עיניו הכהולות בהירות קורנות איטלנטית וטוב לב. היא אומרת שהוא הזכיר לה את אמה: אותן עינאים, אותו חירך, אותה שם שמה פנימית היא קוראת לו ענק הרוח היא אומרת שהיפנה אותה...>.

אחר כמם שבועות, באו והצעו לה שידור, היא לר רצתה לשמע, רק בשטעה שפודבר ברבי עמרם אורו עידיבי. היא אומרת שגדהמה. ומספרת כי הרב בלוי העמיד לה שני תנאים: שאחר הנישואין אהליף את גרביל הבז', שלו בגדבים שחדרים. ואות מטבח הראש הצבעונית באעיפ שחדר ארכן, כדרך של הנישם במאה שערים. כמובן שהיא הסבימה. לאחר ימי אחדים, התארסו, העדה החדרית ניקעה למחלוקת קשה, חברים ובני המשפחה של דבי עמרם לא רצו בה, בית הדין של העדה החדרית ית הקרה בד"צ, פסק שלא נאה לרבי בלוי הקנא לסתם אהפלוניות שלו, אך הרב בלוי התעקש, במתוך התעוקשה, הם נאלצו לזמן "לבולה" לבני ברק ולהנשא שם, חרשייך אחדים היו בגלוות ורק משחוש שלום בית בין החדרים בינו לבין עצם שבו לאטה שעדרים.

היא אומרת שסבילה מאוד בימים הראשוניים, ילדים רזו אחריה ברחוב וקראו לעברה בילגלווג "גירות" התושבים לא ידו אייר להבית עליה, היא הייתה חריגה בגורש השכונה החדרית. גירות משלילה, דברת שפota עד מהרה התרגלו אליה, למקנית היה אוכרת שנולדת עם אמונה באלקים אביה היה אהדים. נוצר למשפחה אהפלית אדומה. איש קשה היה, אם אשה טובת היה וסבלנית היה כנראה מזאאי האנומיס...

רות בלוי נולדה בפאריס, ובגילacht עשרה הוטבלה לנצרות. היא אהבה את אחיהם וחסה צורך להחפקל אבל תמיד היו לה שאלות וספקות שניקבו את מוחה, היא זוכרת בצד באחד הימים טימי דאסון לאחר התפלה בgenesis הלכה אל פסלן של פטרוס הקדוש. כולם ניגשו אליו בהכגעה וגידשו את רגליו, ורק היא נרתעה לפתח מהמגע הקר של היד בפסל הברונזה וברחה מהמקום.

כולם הבינו עליה בהשתוממות. רק היא לא הבינה במה פסלן של פטרוס שונגה מהבובות שנישקה בילדותה" אירוע זה הוא אומרת השאיר בחמשה טראומטי וציינן גקודת מפגה בהתפתחותה" מיכלאו לה 19, נישאה, בעלה היה השמאלי, היא ילדה לו את קלוד-כירום אוריאאל. אחרי שנתה

התגדרשו. הנישואים עלו עלרטון, היא הילה ללימוד היסטוריה, גיאוגרפיה, אוניברסיטת טולוז וסיימה בהצלחה תואר שני. לפרנסתה עבדה כמורה.

היא העמיקה את חיפושיה אחד זהות יהודית, המשיכה ללימוד גיאולוגיה, האמנתי היא אמרה שהעיסוק בכך ישיב לה על אותן השאלות שהתרידן אותה בימי ילדותה. אך את נפקחו עיניה החעטקה במאובנים, שכבות של כדור הארץ, ולא קבלה את תורתו של דארווין.

דרכם

כאשר הגרמנים השתלטו על ארצה הטרפה למחתרת של מארץ פאךין או לראשונה פגש ביהודים פניט אל פנים היא אומת שנדאו לה מסכמים. היא האילה אחדים מהם מיד הגרמנים הבריחו אותם למקום וdagת להסתירם ולמחית נפשם.

את את ניתקה את קשייה עם הגזרות הילה ללימוד בסורבון לימודי דוקטורט בהיסטוריה ולפרנסתה עבדה כת███נית ביטוח. באקראי פגש בגודה שראלים שהזמידו אותה לבקר בישראל היא נשעה זה זרחה נרגשת בעבור שנה בגיל 31 המתירה והיתה לרוח בן דוד. קלוד נימול ושם בישראל נקרא אוריאל. מאז כמעט בכל שנה קירה בישראל, עיסקי הייזוא והיבוא שהקימה התלו לשגשג אך לדוע מזלה בגין אחד השופטים הוא הויא מההברה כספיים במרטה ורות בן דוד הושכח לכלה בעבור חדשניים שוחררה היא הילה למד בקהל היהודית באיזה ביניין של גבול צדעת שטיינריה, זו הייתה קהלה אנטזונית ושם לראשונה אימצה את השקפת העולם של נטורו קרטא.

היא הילה להחמיר עם עצמה את בנה שלחה למד בישראל, בישיבת באר יעקב ישבה חרדית העומדת תחת השפט הרב שך. בעבור זבן באה בעקבות בנה, אחד הרבניים הציע לה שידורן ביא בדקה וחקרא ולא יצא דבר, היא אומת שהטלבה אם להשאר בארץ, החיים הדתיים בארץ תיסכלו אותה, כבר ארזה את מזודותיה וחכונתה להזוז לארכף, אך ממש ברגע האחרון ביקשו ממנה לעשותה ליהודה של מצווה, והיא להבריח את יוסלה שוחטבע מהארץ. היא זכרה שלא התלבטה הרבה, זו הייתה מצווה. תיכף נסעה לוז'גה ומסרה את תמנתו של יוסלה לאמן. פניו של יוסלה שננו לבלי הכר, מעתה הפרק יוסלה לקלודין פלאט/פאל/פלאטיל/ילדה בת שמונה. רות בן דוד האלילה להכפות אותה ארזה באשרת תייריות מזוייפת בעבור ימים אחדים כבר ישבה במטוס עם יוסלה בשזו לבושים בגדים ילדה היא אומת שידעת שהיא מתחבכת, ולא היה לה איבפטה: יוסלה היה בעיניה סמל למלחמות הדת במרינה.

היא גנחה אותו למקום פעם קראה לו מגהן לוי ופעם יענקה פרקלם הם היו בשוויז ובאזורות הארץ הדרית הארץ סערה המשטרה חיפשה, הכנמת מחתה, רות בן דוד האלילה להערים על כולם.

רק לאחר שנתיים האלילה המוסד לעלות על עקבותינו של יוסלה, בנה נער הוא ישבה בחיקירה והסגיר את אמו. רות בור דוד השטוללה מזעם, וקיללה את בנה הטורר. ביום היא אומת שאינה מתחדרת היא עשתה מה שצורך לעשות הכל ממשים לו נתקשת היום עושה אותו הדבר, היא לא פוחחת זו מצווה, מצווה גדולה להציג נשמה בשבייל תורה.

מניגותיה במאה שערים עלו קראו לה גיבור האגדה אך משגוע דבר אירופיה עם רביעם התלו לשוניות הרעות לחוש פתאום ספרו שמי חספנית לשעבר ושיש לה בת נוצרית. היו אפיקלו שהיו מוכנים להשבע בנכיתת חפץ שראן אותה במודון לילה בפאריס.

ג. זבולוני-גיגורת

רות בן דוד סבלה וספגה את כל העלבונות בשקט. היא אומרת שסביר לחיות עם עמל בלווי הכל היה כדי. זה היה שידוך ממשיכים, אותו פבע אותו דעתו אותו טפרמנט, הוא היה צדיק איש עם יחום ואני אשא פשוטה פחדתי להתחנן עם איש גדול בזיה, אבל בסוף אמרתי. וזה בעצם כל מה שאשא דתית וחרדיות מצפה לה בעל צדיק וגדול.

כהשלך לעולמו בבקשת מבריה שלא יטוריידה בשיגזיבען אבל היהודים מגדלים והיא התאגוז לא היללה השק למשיחו אחר, כי לא היה סיבוז למשחו טוב יותר. היא רוצה לחיות עם בעלה ר' עמרם גם בעולם הבא ולבן לא רצחה להתחנן. היא היתה ממשיכה לבכות אם תגונתו עליון העמידה בראש השלחן על הכתף שישב היא עושה דברים שרצת רק דברים שאב, החלום הגדול שלה עישוב יחד עם משיח צדקדו.

מאז מותו של רבי עמרם נחלש מהעמדת בנטורי קורתא זה לא מה שהיה פעם היא אומרת. כבר לא מבקרים אלה, כבר לא מתעניינים בשלומם. נטורי קורתא גותרו בלי מנהיג אין היום מנהיגים בעולם היא אומרת עמרם בלווי היה חזק באדריה וסבלגי וניש עם אריזמה. מי יכול לבוא למקום מeo האבן שלו שארדי לא מאמין גם הרבי מטהادر החדר לא היה מה שא פקס 19 שנה היא לבד. גרם בבית קטן ודל, חלונות קמודים התקירה גבורה פיסת קיר לא מסויידות-זכר לחורבן. קירות הצלון מעופפים בפראחים ודדרדים מצויריים. במרקון שלחן עץ בלבד, מכוסה מפת פלסטיק, פרחוג-ית. כסאות ישנים מרופדים בלבד אדריכל פריגידר כבדישן "קולדספּוֹ", ציור בשרי וחלבי בנפרד גתלה ושבוי ארכוניות עץ בבדים ציור גאיבי -יציאת מצרים, ספרי קודש מן התקירה מתהלהkeiten שלוחיות טמן רוח בלווי לא משתמש בחומר בשחתת שלא להנאות מחילול שבת את המקדר היא מנתקת לבבוד שבת וממלאת קוביית קרח, אך את האוכל אינה מחממת. היא שומרת את המשאלים בכלים מיוחדים.

בשליטה הארץ היא אומרת מצאה מדינה חותמת וכופרת, ארץ שכולם רוצחים להיות פרזידנט ומיניסטר, מדינה נגד הקדש ברוך הוא. היא מתביחסת להיות ישראלית, הושבת שזה חותם, אין לה על עז תעודה זיהוי, מעודה לא האביעה לבנות, הבנתה היא בעיניה בית מינוות, וכל חוקיה חוקי עכו"ם היא אינה מכירה ברבנות הראטית לישראל, החא מקלט את רבנית בסוף ישראלי אינה משתמש זה בסך אויגני במכלול רושמים לה והיא משלמת במטבע זו. גם טלפון אין לה: זה קו ציוגני" יש לה שכן פחות קנא ממנה והוא קורא לה טלפון ומי"מ " מה שהאיה בלי מים, השם מותר זו חברה פרט ית. הלוואי יכולוגנו לקח חשמל מהטהרים ומסים לעיריה" אין בדירתה זה הולך יחד עם מים.

בשירותי הדאר אינה משתמש באגד אינה נושא בעל על אינה טסה ובין העצמות עצוב לה כמו בתשעב באה ביא צמה ואומרת תחלייט: בלי המדינה הנאולה כבר הייתה באה, היא אומרת. על דלח ביתה קבעה שט האומר: "יהודי ולא ציוגני" בשלוש שפות, זה כמו הדם על המשקוף שמו ישראל במאדים אומרת רותי שידעו שבאן גרים יהודים חשוב לה שידעו גם אינה ציוגנית.

את השקפת גטורי קתה בתרה משום שהיתה תמיד טיפוס לוחם. היא אינה נרתעת מקרים מהפשת תמיד אתגרים, שהיא אמיצה, אמרים עליה, שהיא תקיפה בנטורי קורתא גילתת לדבירה רות קרב ועקבות, בלווי "נפש הלוחם עליו מצאה שם מגוז". ranaz.co.il

תמיד הייתה לצד בעלה, בכל מלחמות השבת, תמכה בו, עודדה אותו. לפעמיים, הצערה שהיא אי

אינה יכולה לצאת לרחובות ולהצטרכן שלורוות המפוגיניות. בנה אוריאל בן דוד התרחוך מנוטרי קرتא הוא שינה את שמו לדודסונ והתישבה עם אשתו ושמונה ילדים בבית וגן, הולכי רכיב במאה שערים מספריים שהיחסים בין האם לבנה עלו על שרטון רוח בלוי מוחה בכם ומכתש מבל וככל.

היא הולכת לישון בשעות הקטנות של הלילה, וקמה בשעות מאוחרות, נוטלת ידים, מתפללת לומדת מפרשימים קוראת "לה מונד" הצרפתי, כך היא אדרעה להיות בענינג'. לדעת מה קורה בעולם. היא הרי עסנית וגם קצת סוחרת ביבוא ויצוא, אין לה רדיו אין לה טלוויזיה, מפעם לפעם מזמינים אותה לקבוצים היא אוהבת לדבר בידוע היא חברה ספר על קורות חייה לפעמים גם מזמינים אותה לשיחת ולשופך את לבן בפני רוחי, גם גברים באים להתייעץ, הנשים במאה שערים נוכנות לשיחת ולשופך את לבן בפני רוחי, רואים בה אשת העולם כמובן בלוי יית נשותיהם... הם אוהבים את חוכמת החיקים שלה, רואים בה אשת העולם הגדול. היא תומכת באلمנות, יתומם, במשפחות חסרות יכולת במשפחה שבוכות, ומשדכת שידוכים, לפעם נעלמת לשבעות רבים, ואיש אינו יודע להיכן היא נעלמה. ואיש אין יודע מה עשתה. היא אומרת שיש דברים שהשתיקה יטה להם, לפני שנים שניות אהדות חיפשה במדינות ערבי, את הילד שמה סימון שנעלם לפני 14 שנים מבית הורי בפתח תקווה עד היום לא עלה על עקבותיו היא משערת שהוא נחטף ע"י מיסונרים. גוזרים.

באיראן ניסחה לפני 13 שנה להציג ממות את הסוחר היהודי אלברט אדנאלאפור שהורשע

בריגול לטובת ישראל, אסר ערפאת הורה לאנשיו באיראן לסייע לה ככל האפשר. היא

פגשה עם האיתולה מכארם שיראזי, נשיא בית הדין המהפטני האיסלמי בעיון קום. והתחננה

על גבשו של גניאלאפור, עונש המוות הומר בשלוש שנים מאסר, אבל אחרי שחזרה לניגו-ירוק

נודע לה, שהיא איראנים לא עמדו בהבטחת גניאלאפור הואה להורג אסר ערפאת, היא אומרת

שלח לה מכתב תנומות. היא שבה לאיראן לראות מה עלה בגורל היהודים, ושמחה לראות

שמצבם השתפר אולי חומייני שמע לדבריה, הבטיל לה שיתה בסדר עכשו היה אומרת כל

הילדים היהודים באיראן לומדים בתי ספר תורה, החנויות של היהודים באיראן סגורות

בשבח. דעתה של רוחי על חומייני: הוא היה מנגנון אמיתי אדם עם פרינציפים, ממש כמו דה-

ගול היא העירכה אותו הלווי היא אומרת שאצלנו היהאחד כמו חומייני שהיה עושה את כולם

לדתיים וזה המשיח היה בא כבר מזמן...

באיראן נסעה לסוריה, ומצאה שם לבריה קהלה יהודית עשרה מסדרת, טוב להם שם היא אמרה

המצב שלהם לא קשה, כפי שכוחבים, זה הכל פאופוגנדזה צוונת של המדינה. מבריה במאה

שערם יודעים למספר כי בבריה בסוריה דאגה להבריה לארחות הברית 200 בנות יהודיות

וכי פעלה מأחוריו הקלעים לשכורים של השבויים השראליים בלוי מבטלת את הגירושה ואומרת

הכל שטויות...

כאשר היא חזרה לישראל היא מתמלאת חרדה, געשה לה קשה בלב מיום ליום, הכל רע, היא

אומרת שפוחחת בהצוויניות והיא קובעת "הצוויניות הם אנשים שיש להם כוח ביד, כולם

רשעים, עושים רע, אני שונאת אותם, כי האזנות זה ההפר של יידישקייט מה עשו לתימנים? היא שואלה התימנים באו לבאן קדושים, ועשינו הרבה כופרים. הרבה במאפייה, בשבייל מה היה צרייך מדינה, בשבייל שיהיה יותר רע ליהודים?

"את המדינה אסור היה להקים לפני בא המשיח, זו הפרה ברורה של 3 השבועות שהשביע הקדוש ברוך הוא אם ישראל לא לעלות בחומה כלומר לא לעלות לארץ ישראל ולא ל凱ר אם אורך הגלות הקמה המדינה לדידה היתה פרה גלויה וטרידת בשם השם.

דעתי על הדתיים למיניהם לדידה הם צבוקים, אין שירות, אין שבת, אין תפנות, הכל פוזל-יטיקה, מה אתם חושבים כל האזונים והמגינים הם צדיקים לא הם רשעים, על כהנא אמרה שהוא טרוריסט ועל מנהה פרוט רשות עם זקן... הכי גרוועים לפי דעתה הם אנשי אגודה ישראל-אל, רשעים גמורים מזד אחד הם אומרים שם לא ציונים ומайдך הם יושבים בכנסת בית המדרגות, לוקחים בטע מארגוני, הכל עושים עם האזונים, הכל עושים למען הבס"ף, המפ"ל לפחות לא דופרוצופיים הם פחות רעים מאגודה ישראל.

היא מגלת ביסמרק לאחר מלחמת שטו הימאים כשבה לרודת עם בעלה הרב בלוי לזרפת, אלא שהדבר לא נסתיע בידם. היא אופרת שרע לה, לא עכשו, כבר לא תרד". ירושלים היא שלנו, של האשנדים הדתיים לא של האזונים. התא אומרת. היא היתה קיימת לפני המדינה לנו, כי כבר קבר בהר המנוחות ליד בעלי. היא מגלת כי הרב בלוי לא רצה להזכיר בהר הזיתים כי זה כבוש איזובי שנלקח בכוח בלוי אשר אף ללקח לכוטל המערבי, רות מספרא שחשה מחנק בגרינה, כספייה לה על כך, אך לבסוף הבינה שהוא צודק, מאו שיחזור ירושלים לא דרך כף רגלה בכוטל המערבי. בינתיהם היא עיטה צדקה אוסף כספים ליישבות החדר-ירוח במו תורה ויראה של גטורי קרטא, חולמת להקים ישיבה מפוארת לווזרי בתשובה באמת, היא ידעה שטאדט יחרג וימות הוא הרי ראה בשלום. גם הווטרין ומנהיג עברי אחר סופו יהיה דומה לסופו של טאדאט באמ יחתום על הסכם דומה. אין מנה לעשות אוקראינה בלויין צרייך לאחבות למשיח. וזה כל הצדיקים יבואו לבאן וכל המדינות י habitatsו, ומלכות שדי תיכן על כל העולמות.